

Vsi sveti

Pirniče, 1. november 2018

»Pot tlakovana z deli ljubezni«

Dragi bratje in sestre!

Kristusova Cerkev že od nekdaj, od svojih najnežnejših začetkov, obhaja spomin tistih pogumnih mož in žena, ki so s svojim življenjem na najodličnejši način pokazali, da želijo slediti idealu popolnosti in v svojem življenju kar najboljše uresničiti to, kar Bog od njih pričakuje. Takim ljudem pravimo svetniki. Skozi njihovo življenje se v svetu razodeva popolnost Boga samega: Boga, ki je ljubezen.

Cerkev je nekatere od njih na prav poseben način izpostavila kot zgled idealnega življenja in spodbudo nam, običajnim ljudem, da bi jih v življenju posnemali. Zanje nedvomno velja, da so že dosegli poveličanje v nebeški slavi in nam od tam s svojo priprošnjo pred Bogom pomagajo pri premagovanju ovir na naši življenjski poti. Občestvu teh bratov in sester, ki so svojo pot življenja že zmagoslavno prehodili in se veselijo nebeške gostije pravimo poveličana Cerkev. Njihova imena najdemo zapisana v koledarjih. V zvezi s tem eno krajše pojasnilo: v koledarju je ob posameznem datumu prostora le za eno, morda dve imeni; če pogledamo sezname teh, ki jih je Cerkev razglasila za svetnike, pa vidimo, da v resnici na konkreten datum praznuje cela vrsta svetnikov: tudi po 15, 20 in celo več imen najdemo v rimskem seznamu svetnikov (*martirologij*) zapisanih ob posameznem dnevu. Vsi ti so torej že razglašeni za svetnike in jih Cerkev kot take časti. Natančnega števila niti Cerkev sama ne pozna, ocenjuje pa se, da je takih že več kot 10.000.

Na današnji dan, na praznik vseh svetih, pa poleg teh, deset tisočih, častimo še vse tiste druge brate in sestre, ki so v resnici svetniki, pa jih Cerkev še ni uradno razglasila za svete. Bodisi, ker so svojo svetost živeli na skrit in neopazen način, bodisi, ker ni nikogar, ki bi začel postopek za njihovo razglasitev za svetnike. Današnji dan je njihov praznik.

Prvo berilo današnjega praznika govori o *»veliki množici, ki je nihče ne bi mogel prešteti, iz vseh narodov, rodov, ljudstev in jezikov«*. To, bratje in sestre, so svetniki. Povsem običajni ljudje, kot jaz in ti, ki so skozi preizkušnje in težave življenja iz dneva v dan napredovali v izpolnjevanju Božje volje. In ko so bili ob koncu svojega časa poklicani, da predstavijo življenjske sadove, pred večnega sodnika niso stopili praznih rok. S seboj so na oni svet prinesli edino, kar za teboj ostane, ko se poslovíš s tega sveta: svoja dobra dela. Valuta v kateri se kažejo ti življenjski sadovi je ljubezen.

Zato, bratje in sestre, je čas, da o srečanju s tem sodnikom začnemo razmišljati tudi mi. S čim bomo pred njim opravičili svoje življenje? Bojim se, da to, s katerim avtom si se vozil in kje vse si bil na počitnicah, ne bo prav dosti zaleгло. Kar bo šteló, so dela ljubezni.

Ena največjih svetnic našega časa, nobelova nagrajenka za mir, mati Terezija iz Kalkute, je nekoč pripovedovala: *»Obiskala me je bogata Indijka, ki nam je želela pomagati. Odgovorila sem ji, da je to zelo lepo. V pogovoru je mimogrede omenila, da so ji vseč lepi in dragi sariji in da si vsak mesec privošči enega. Na sebi je res imela takega, ki stane 800 rupij. (Za primerjavo: moj stane 8 rupij). Rekla sem ji: 'Jaz bi začela tako: ko boste naslednjič šli nakupovat si kupite sari, vreden 500 rupij, preostalih 300 pa darujte za sarije revežev'. Poslušala je moj nasvet, a kupila je sari vreden 100 rupij, 700 pa jih je darovala za uboge. Pozneje mi je zaupala, kako je to popolnoma spremenilo njeno življenje. Razumela je, kaj pomeni deliti in priznala je, da je nazadnje več dobila, kot je dala.«* Tako Mati Terezija.

Dragi bratje in sestre. K svetosti smo poklicani vsi, čeprav je pot do nje za vsakega človeka drugačna. Skupno vsem tem potem pa je to, da so tlakovane z deli ljubezni. Zato ne zamujajmo priložnosti da bi delali dobro, da bomo nekoč tudi mi v družbi svetnikov vredni nebeške slave. Amen.